

en komité, sammansatt af erfarne män i olika samhällsställning och verksamhet; samt

i) att Kongl. Maj:t, innan ändringen i läroverksstadgan med anledning af de förslag, som sålunda kunna komma att utarbetas, varda beslutade, täcktes lemna Riksdagen tillfälle att sig deröfver yttra.

Stockholm den 27 Januari 1881.

F. T. Borg.

N:o 45.

Af Herr **C. Mejenqvist**: *Angående ändring i 12 § af Kongl. Jagtstadgan den 21 Oktober 1864 i fråga om jagt å gräsand.*

Uti Kongl. Jagtstadgan af den 21 Oktober 1864 § 12 stadgas att jagt efter gräsand skall vara förbjuden från och med den 16 Mars till och med den 10 påföljande Juli; denna fridlysningstid anser jag är allt för kort, så vida sagde stadga skall uppfylla sin bestämmelse, synnerligast de år, då väderleken på vårtiden är af den beskaffenhet, att nämnde fogelslag ej i vanlig tid kan lägga sina ägg. Om man aktgifver på gräsandungar som fångas de första dagarne efter den lofliga tiden, finner man mer än väl, i de allra flesta fall, att dessa ungar är så små, att de knappt motsvara halfva värdet af en fullväxt and, likasom att, i anseende till ungarnes allt för späda ålder, de icke genom flykt kunna rädda sig, utan blifva genom jägarnes hundar lefvande från sina gömställen angripna och dödade.

Då jag sålunda antager att om ej alla, åtminstone de flesta, åren denna fogelarts fridlysningstid är allt för kort tilltagen, och man ej på

förhand kan bestämma hvilka eller huru många år väderleken kan vara så gynsam, att den nuvarande skyddstiden kan vara tillräcklig, tror jag att det är alldeles nödvändigt, så vida nämnde fogelslag icke skall nära nog utrotas, att mera skydd beredes därför. Alltså får jag härmed vördsamt föreslå och påyrka, att Riksdagen för sin del ville besluta,

att jagt efter gräsand vare förbjuden från och med den 16 Mars till och med den 24 Juli.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1881.

Carl Mejenqvist
från Jönköpings län.

N:o 46.

Af Herr **A. F. O. Cederberg:** *Angående anslag till damanläggningar utmed Umeå- och Vindelelfvarne inom en del byar i Vännäs och Umeå socknar af Vesterbottens län.*

Redan i Mars 1879 ingingo en del hemmansegare i Spölands, Vännäs, Vännfors, Nyåkers och Bråns byar i Vännäs socken, samt i Strands by af Umeå socken af Vesterbottens län till Kongl. Maj:t med underdånig ansökan, att erhålla lämpligt understöd, helst såsom anslag utan återbetalningsskyldighet, för vidtagande af åtgärder i enlighet med därför upprättad plan, att medelst invallningar skydda sökandenas lågländta, för öfversvämning från Umeå- och Vindelelfvarne utsatta egor. Förordad af Konungens Befallningshafvande i Vesterbottens län, remitterades ansöknings till Kongl. Styrelsen för allmänna väg-